

*Als vechten voor vrijheid een misdaad is
zou onschuld werkelijk het ergste zijn
dat je kan overkomen.*

Over het komende proces tegen anarchisten en anti-autoritair in België

Eind 2008, in volle periode van verspreide vijandelijkheden ontketend door de revolte in Griekenland nadat Alexis er door de politie vermoord werd, opent het Federaal Parket een onderzoek naar anarchisten en anti-autoritair in België. In 2010, op basis van een lijst acties die de politie toeschrijft aan de “anarchistische beweging” en terwijl de strijd tegen de bouw van een nieuw gesloten centrum in Steenokkerzeel zich een weg baant, wordt een onderzoeksrechter, Isabelle Panou, aangesteld. Het onderzoek valt vanaf dan onder anti-terrorisme. In mei en vervolgens in september 2013 vinden een tiental huiszoekingen plaats in het kader van dit onderzoek, ondermeer in de anarchistische bibliotheek Acrata in Brussel. Het is pas dan dat voor het eerst iets vernomen wordt over het lopende anti-terroristische onderzoek. Uit het dossier zal blijken dat niet alleen de gerechtelijke Federale politie erbij betrokken is, maar ook de Staatsveiligheid, de Militaire Inlichtingendienst en verschillende anti-terroristische diensten van andere Europese landen. In 2014 wordt het dossier afgesloten, twaalf anarchisten en anti-autoritair worden vandaag doorverwezen naar de Raadkamer.

Na een sessie om de bijzondere opsporingsmethodes die gebruikt worden in het kader van dit onderzoek te legaliseren (schaduw, telefoontap, plaatsing van microfoons in een huis, stiekeme huiszoekingen, pogingen tot infiltratie, plaatsing van videobewaking voor huizen en in een huis) in oktober 2015, werd het dossier nu dus doorgestuurd naar de Raadkamer. De zitting van die Raadkamer zal plaatsvinden op 10 mei 2016; daar zal dan beslist worden of er een proces volgt en met welke aanklachten.

Het Federaal Parket heeft uit haar jarenlange onderzoek niet minder dan 29 aanklachten geperst. Negen kameraden worden beschuldigd van lidmaatschap van een terroristische organisatie en deelname aan terroristische activiteiten voor langere of kortere periodes. Drie onder hen worden beschuldigd er de “leiders” van te zijn. Drie andere mensen die in de nasleep van een aanval tegen het politiekantoor in de Marolles aangehouden werden, worden op hun beurt beschuldigd van één dag lidmaatschap van deze terroristische groep, naast de andere aanklachten inzake deze aanval. Dat algemene schema wordt aangevuld met meer specifieke beschuldigingen zoals deelname aan een wilde betoging voor het gesloten centrum 127bis in Steenokkerzeel (omgevormd tot “poging tot vrijwillige brandstichting” door het Parket), voorbereiding en deelname aan een aanval tegen het politiecommissariaat in de Marollen (door het Parket gekwalificeerd als “terroristisch misdrijf”), slagen en verwondingen aan agenten, blokkeren van de openbare weg, verschillende beschadigingen, winkeldiefstallen, brandstichting tegen wagens van cipiers op de parking van de gevangenis van Ittre, aanzetting tot terroristische misdrijven,... Deze specifieke aanklachten viseren telkens bepaalde kameraden, niet iedereen wordt dus van dezelfde zaken beschuldigd.

Als een rode draad doorheen het onderzoek dat jarenlang aangesleept heeft en niet minder dan 32 kartons papier geproduceerd heeft, gaat het Federaal Parket uit van het bestaan van een anarchistische “terroristische groep” die actief zou zijn in het Brusselse en waarvan de beklaagden de activiteiten zouden “bevorderd” hebben of eraan “deelgenomen” hebben. In het dossier vinden we bijvoorbeeld een lange lijst terug van een 150-tal aanvallen, waarvan een groot deel brandstichtingen, tegen structuren van de overheersing: commissariaten, rechtbanken, banken, bedrijven die geld verdienen met opsluiting, werven, wagens van diplomaten,

*Als vechten voor vrijheid een misdaad is
zou onschuld werkelijk het ergste zijn
dat je kan overkomen.*

Over het komende proces tegen anarchisten en anti-autoritair in België

Eind 2008, in volle periode van verspreide vijandelijkheden ontketend door de revolte in Griekenland nadat Alexis er door de politie vermoord werd, opent het Federaal Parket een onderzoek naar anarchisten en anti-autoritair in België. In 2010, op basis van een lijst acties die de politie toeschrijft aan de “anarchistische beweging” en terwijl de strijd tegen de bouw van een nieuw gesloten centrum in Steenokkerzeel zich een weg baant, wordt een onderzoeksrechter, Isabelle Panou, aangesteld. Het onderzoek valt vanaf dan onder anti-terrorisme. In mei en vervolgens in september 2013 vinden een tiental huiszoekingen plaats in het kader van dit onderzoek, ondermeer in de anarchistische bibliotheek Acrata in Brussel. Het is pas dan dat voor het eerst iets vernomen wordt over het lopende anti-terroristische onderzoek. Uit het dossier zal blijken dat niet alleen de gerechtelijke Federale politie erbij betrokken is, maar ook de Staatsveiligheid, de Militaire Inlichtingendienst en verschillende anti-terroristische diensten van andere Europese landen. In 2014 wordt het dossier afgesloten, twaalf anarchisten en anti-autoritair worden vandaag doorverwezen naar de Raadkamer.

Na een sessie om de bijzondere opsporingsmethodes die gebruikt worden in het kader van dit onderzoek te legaliseren (schaduw, telefoontap, plaatsing van microfoons in een huis, stiekeme huiszoekingen, pogingen tot infiltratie, plaatsing van videobewaking voor huizen en in een huis) in oktober 2015, werd het dossier nu dus doorgestuurd naar de Raadkamer. De zitting van die Raadkamer zal plaatsvinden op 10 mei 2016; daar zal dan beslist worden of er een proces volgt en met welke aanklachten.

Het Federaal Parket heeft uit haar jarenlange onderzoek niet minder dan 29 aanklachten geperst. Negen kameraden worden beschuldigd van lidmaatschap van een terroristische organisatie en deelname aan terroristische activiteiten voor langere of kortere periodes. Drie onder hen worden beschuldigd er de “leiders” van te zijn. Drie andere mensen die in de nasleep van een aanval tegen het politiekantoor in de Marolles aangehouden werden, worden op hun beurt beschuldigd van één dag lidmaatschap van deze terroristische groep, naast de andere aanklachten inzake deze aanval. Dat algemene schema wordt aangevuld met meer specifieke beschuldigingen zoals deelname aan een wilde betoging voor het gesloten centrum 127bis in Steenokkerzeel (omgevormd tot “poging tot vrijwillige brandstichting” door het Parket), voorbereiding en deelname aan een aanval tegen het politiecommissariaat in de Marollen (door het Parket gekwalificeerd als “terroristisch misdrijf”), slagen en verwondingen aan agenten, blokkeren van de openbare weg, verschillende beschadigingen, winkeldiefstallen, brandstichting tegen wagens van cipiers op de parking van de gevangenis van Ittre, aanzetting tot terroristische misdrijven,... Deze specifieke aanklachten viseren telkens bepaalde kameraden, niet iedereen wordt dus van dezelfde zaken beschuldigd.

Als een rode draad doorheen het onderzoek dat jarenlang aangesleept heeft en niet minder dan 32 kartons papier geproduceerd heeft, gaat het Federaal Parket uit van het bestaan van een anarchistische “terroristische groep” die actief zou zijn in het Brusselse en waarvan de beklaagden de activiteiten zouden “bevorderd” hebben of eraan “deelgenomen” hebben. In het dossier vinden we bijvoorbeeld een lange lijst terug van een 150-tal aanvallen, waarvan een groot deel brandstichtingen, tegen structuren van de overheersing: commissariaten, rechtbanken, banken, bedrijven die geld verdienen met opsluiting, werven, wagens van diplomaten,

NAVO-medewerkers en eurocraten, GSM-masten,... die plaatsgevonden hebben in Brussel en de nabije omgeving in de jaren 2008 tot 2013.

De uitvinding van een terroristische groep die verantwoordelijk zou zijn voor al deze feiten (al was het maar door ze “mogelijk gemaakt te hebben”) laat het Parket acrobatische sprongen toe: een bibliotheek wordt een recruteringsplek, discussies worden clandestiene vergaderingen, talloze pamfletten en kranten worden handleidingen voor stadsguerilla, bijeenkomsten en betogingen worden oproepen tot terroristische misdrijven, affiniteiten tussen mensen in strijd en de zelforganisatie die daaruit kan voortvloeien worden een “gestructureerde terroristische groep”. Dit is natuurlijk een onhandige poging van de staat om de anti-autoritaire en revolutionaire subversie te reduceren tot het werk van één enkele “gestructureerde groep”. Door een handvol anarchisten die storen achter de tralies te proberen krijgen, wil de Staat de ongehoorzamen proberen ontmoedigen over te gaan tot directe actie tegen wat ons onderdrukt en uitbuit, en een absolute stilte op te leggen aan de verlangens, mogelijkheden, gedachten en kritieken die het gevecht aangaan met deze autoritaire wereld.

Hetgeen ze voor de rechtbank willen slepen is dus een hele mozaïek aan strijden, revoltes, directe acties, revolutionaire verbeeldingen en agitatie die al sinds jarenlang proberen de overheersing aan te vallen. In die zin gaat het eventuele proces niet alleen maar de beschuldigten aan, maar evenzeer elk individu, elke anarchist, elke revolutionaire, elke rebel, elke ongehoorzame die niet de handen in de schoot wil leggen tegenover uitbuiting en onderdrukking. Wat geïsoleerd wordt, is de zoektocht naar autonomie in actie, zelforganisatie in strijd, directe actie in al haar verscheidenheid, de keuze om anarchistische ideeën te verdedigen en te verspreiden en samen met anderen deel te nemen aan zelfgeorganiseerde en autonome gevechten. En tot slot wil de staat zonder twijfel een slag toedienen aan een strijdbare benadering van het anarchisme die vertrekt vanuit het individu, affiniteit en informaliteit.

Het zou vreemd zijn om de repressie die vandaag een handvol anarchisten en anti-autoritair treft los te zien van het geheel aan repressie die (vaak preventief) alle kritiek op de bestaande orde en revolutie ertegen probeert de kop in te drukken. De statelijke repressie schakelt in deze dagen op het ritme van “terroristische dreigingen”, vluchtelingen crisis, strijd tegen criminaliteit en erg reële oorlogen in een hogere versnelling. We leven een periode waarin veranderingen en herstructureringen alsmaar sneller de terreinen van de sociale conflictualiteit wijzigen. Degenen die storen omwille van hun gedachtegoed en daden neutraliseren maakt dan ook deel uit van een geheel dat zoals altijd de uitgebuiten, uitgesloten en onderdrukt treft: de verharding van de levensomstandigheden, de militarisering van de grenzen, een massieve technologische controle, de bouw van nieuwe gevangenkampen,...

Je verdedigen tegen deze repressieve slag die kameraden voor de rechtbank wil slepen met beschuldigingen van terrorisme betekent de mogelijkheid en de ruimte verdedigen voor anarchistisch en anti-autoritair handelen. En doorheen de solidariteit met de beschuldigde kameraden het hoofd bieden aan de statelijke repressie die alle subversieve actie wil lamleggen.

Als vechten voor vrijheid een misdaad is zou onschuld werkelijk het ergste zijn dat je kan overkomen.

april 2016

VERDERE INFO EN CONTACT

La Lime
Brusselse solidariteitskas

lalime@riseup.net

<http://lalime.noblogs.org>

Bijeenkomst elke eerste maandag van de maand om 19u30 in Acrata

Acrata
anarchistische bibliotheek

acrata@post.com

<https://acratabxl.wordpress.com/>

Grooteilandstaat 32 - Brussel

NAVO-medewerkers en eurocraten, GSM-masten,... die plaatsgevonden hebben in Brussel en de nabije omgeving in de jaren 2008 tot 2013.

De uitvinding van een terroristische groep die verantwoordelijk zou zijn voor al deze feiten (al was het maar door ze “mogelijk gemaakt te hebben”) laat het Parket acrobatische sprongen toe: een bibliotheek wordt een recruteringsplek, discussies worden clandestiene vergaderingen, talloze pamfletten en kranten worden handleidingen voor stadsguerilla, bijeenkomsten en betogingen worden oproepen tot terroristische misdrijven, affiniteiten tussen mensen in strijd en de zelforganisatie die daaruit kan voortvloeien worden een “gestructureerde terroristische groep”. Dit is natuurlijk een onhandige poging van de staat om de anti-autoritaire en revolutionaire subversie te reduceren tot het werk van één enkele “gestructureerde groep”. Door een handvol anarchisten die storen achter de tralies te proberen krijgen, wil de Staat de ongehoorzamen proberen ontmoedigen over te gaan tot directe actie tegen wat ons onderdrukt en uitbuit, en een absolute stilte op te leggen aan de verlangens, mogelijkheden, gedachten en kritieken die het gevecht aangaan met deze autoritaire wereld.

Hetgeen ze voor de rechtbank willen slepen is dus een hele mozaïek aan strijden, revoltes, directe acties, revolutionaire verbeeldingen en agitatie die al sinds jarenlang proberen de overheersing aan te vallen. In die zin gaat het eventuele proces niet alleen maar de beschuldigten aan, maar evenzeer elk individu, elke anarchist, elke revolutionaire, elke rebel, elke ongehoorzame die niet de handen in de schoot wil leggen tegenover uitbuiting en onderdrukking. Wat geïsoleerd wordt, is de zoektocht naar autonomie in actie, zelforganisatie in strijd, directe actie in al haar verscheidenheid, de keuze om anarchistische ideeën te verdedigen en te verspreiden en samen met anderen deel te nemen aan zelfgeorganiseerde en autonome gevechten. En tot slot wil de staat zonder twijfel een slag toedienen aan een strijdbare benadering van het anarchisme die vertrekt vanuit het individu, affiniteit en informaliteit.

Het zou vreemd zijn om de repressie die vandaag een handvol anarchisten en anti-autoritair treft los te zien van het geheel aan repressie die (vaak preventief) alle kritiek op de bestaande orde en revolutie ertegen probeert de kop in te drukken. De statelijke repressie schakelt in deze dagen op het ritme van “terroristische dreigingen”, vluchtelingen crisis, strijd tegen criminaliteit en erg reële oorlogen in een hogere versnelling. We leven een periode waarin veranderingen en herstructureringen alsmaar sneller de terreinen van de sociale conflictualiteit wijzigen. Degenen die storen omwille van hun gedachtegoed en daden neutraliseren maakt dan ook deel uit van een geheel dat zoals altijd de uitgebuiten, uitgesloten en onderdrukt treft: de verharding van de levensomstandigheden, de militarisering van de grenzen, een massieve technologische controle, de bouw van nieuwe gevangenkampen,...

Je verdedigen tegen deze repressieve slag die kameraden voor de rechtbank wil slepen met beschuldigingen van terrorisme betekent de mogelijkheid en de ruimte verdedigen voor anarchistisch en anti-autoritair handelen. En doorheen de solidariteit met de beschuldigde kameraden het hoofd bieden aan de statelijke repressie die alle subversieve actie wil lamleggen.

Als vechten voor vrijheid een misdaad is zou onschuld werkelijk het ergste zijn dat je kan overkomen.

april 2016

VERDERE INFO EN CONTACT

La Lime
Brusselse solidariteitskas

lalime@riseup.net

<http://lalime.noblogs.org>

Bijeenkomst elke eerste maandag van de maand om 19u30 in Acrata

Acrata
anarchistische bibliotheek

acrata@post.com

<https://acratabxl.wordpress.com/>

Grooteilandstaat 32 - Brussel